63ste Jaargang No. 5043

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Zaterdag 22 Februari 1947

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE Tel. 1858; P. bus 8, Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

[illegible] steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. [illegible] Oranjestad [illegible] 38

Truman stelt voor de bevrijde landen te blijven helpen

Men kan in Frankrijk geen loonsverhoging geven

Jonkman kwaad geworden?

Bloemfontein binnen

TRUMAN VRAAGT STEUN VOOR BEVOEGDE LANDEN.

President Truman heeft tot het Congres het verzoek gericht om driehonderdvijftig millioen dollar toe te staan voor hulp aan de bevrijde landen. In zijn boodschap aan het Congres zeide de President dat de werkzaamheden op grote schaal van de UNRRA, snel ten einde lopen. „Zowel op humanitaire gronden als met het oog op onze eigen belangen, moeten wij die taak niet onbeëindigd laten. Wij kunnen mensen die nog steeds in nood zijn niet aan hun lot overlaten. De UNRRA zou oorspronkelijk op 31 Maart a.s. haar werkzaamheden beëindigen. De aanbeveling van Truman strekte alleen voor de bevrijde gebieden. De steun aan de bezette landen, zoals Duitsland en Oostenrijk wordt gefinancierd door het Departement van Oorlog uit zijn eigen middelen.

Er zijn klachten geweest in het Congres betreffende de administratie van de UNRRA. Sommigen der wetgevers hebben de klacht doen horen dat de UNRRA-diensten gebruikt worden om steun te verlenen aan landen die de Verenigde Staten niet steunen. De President sprak niet over, maar zeide dat de toekomstige steun veeleer rechtstreeks dan door middel van internationale organisaties verleend zal worden, en dat dit alles „geadministreerd zal worden onder controle van de Verenigde Staten". Truman zeide in zijn boodschap dat het door hem gevraagd geld nodig was voor dringende hulp voor de rest van het jaar. De meest critieke periode zal zijn in de lenten en zomer maanden wanneer de steun van de UNRRA zal ophouden, terwijl in de betrokken landen nog niet geoogst kan worden. Truman legde er de nadruk op dat een spoedige beslissing van de zijde der wetgevende macht noodzakelijk is, willen wij niet te laat komen met onze hulp aan de bevrijde gebieden die lijden aan de gevolgen van de oorlog. Truman noemde geen enkel speciaal land. (Washington, (AP) 21.2).

RAMADIER WIL GEEN LOONSVERHOGING.

Premier Ramadier en zijn cabinet bevestigden heden het standpunt der regering dat er geen sprake kan zijn van algemene loonsverhogingen en hij legde er de nadruk op dat het probleem van de koopkracht der bevolking slechts opgelost kon worden

PAUL RAMADIER.
Kan geen salarisverhoging geven.

door een prijsverlagingspolitiek. Deze bekendmaking werd gedaan na een bijeenkomst van het cabinet waarin het standpunt der regering nogmaals besproken werd. Morgen zullen de regering en het Comité voor de Arbeid een vergadering houden om de aangelegenheid verder te bespreken (Parijs, (AP) 21.2).

INDIË WORDT MOEILIJK EN ONBEGRIJPELIJK.

In het Memorie van Antwoord op de begroting van het Departement van Overzeese Gebiedsdelen verklaarde de Minister, dat zolang de nieuwe structuur in Indonesië niet verwerkelijkt is en vooral indien de Indonesische Republiek het in haar gestelde vertrouwen onwaardig toont, zullen de Nederlandse Troepen in Nederlands Indië gehandhaafd worden.

De Nederlandse Regering is niet langer van plan schendingen tegen de wapenstilstand te tolereren ten koste van Nederlandse soldaten en de welvaart van het volk. Indien dit standpunt mocht leiden tot militaire handelingen, zal dit het politieke doel van de Nederlandse Regering niet doen veranderen.

De Regering koestert het plan om aan de politieke overeenkomst van Linggadjati een financiële en economische overeenkomst toe te voegen.

De Nederlandse regering heeft aan de leden van de Commissie-Generaal de opdracht gegeven om de Linggadjati-overeenkomst niet te tekenen alvorens de republikeinen het vuren hebben gestaakt.

De Minister van Oorlog, Luitenant Fievez meldde, dat hij zal optreden indien het vuren niet gestaakt wordt. Met het oog op de militaire situatie in Nederlands Indië is het momenteel uitgesloten, dat Nederlandse Troepen aan de bezetting van Nederland zullen deelnemen.

In een brief van Dr. Van Mook September 1945 aan Lord Mountbatten, wees Van Mook erop, dat de Indonesische Republiek een schepping van Japan is en dat deze republiek niet erkend moet worden. Hij ried hierin aan, dat elke onderhandeling met de regering van Soekarno vermeden moet worden.

Generaal Winkelman vroeg zich af in een radiotoespraak van gisteravond of de Nederlandse troepen straks, indien Linggadjati wordt ondertekend, zullen moeten meewerken om het schijnrepublikeins gezag te vestigen (Aneta. 22.2)

KONING GEORGE OPENT ZUID-AFRIKAANS PARLEMENT.

Koning George van Engeland opende de negende zitting van het Zuid-Afrikaanse Parlement. In zijn rede, zeide hij o.a.: „Gij hebt thans vredesproblemen te behandelen, een vrede welke gebaseerd moet zijn op beginselen van vrijheid en rechtvaardigheid, wil zij duurzaam zijn. Daarvoor is goede moed, goede wil en doelmatige samenwerking nodig bij allen die het welzijn van de mensheid wensen" (Kaapstad, (AP) 21.2).

DOODVONNISSEN IN JAPAN.

Een Militaire Noordamerikaanse Rechtbank heeft te Yokohama vijf Japanners tot de strop en en twee anderen tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld, wegens onmenselijke wreedheden tegen Geallieerde krijgsgevangenen, aan de gevolgen waarvan 54 van dezen zijn overleden (Yokohama, (AP) 21.2).

ITALIANEN NAAR ARGENTINIË.

De overeenkomst tussen Italië en Argentinië, waarbij duizenden Italianen in Argentinië zullen worden toegelaten, is thans geheel klaar wacht op ondertekening door de vertegenwoordigers

TRUMAN
Humaan.

van de twee landen. Het Ministerie van Buitenlandse Zaken maakte bekend, dat het verdrag spoedig zal getekend worden. Graaf Sforza en Guisseppe Lupis, ondersecretaris voor Italianen in het buitenland, zullen namens Italië tekenen terwijl Adolfo Scilingo en Pater Clemente Silva namens Argentinië zullen tekenen. Reeds zijn er duizenden Italianen die de wens hebben bekend gemaakt naar Argentinië te gaan (Rome, (AP) 21.2).

DE KOUDE IN EUROPA.

In Engeland vecht men nog Men moest alle schepen weer steeds tegen het kolen-tekort waarschuwen voor storm. Het ijs belemmert de scheepvaart op de Donau en het kruien bedreigt de bruggen. Met vliegtuigen van de luchtmacht der Tsjechen ging men het ijs kapot bombarderen, om zodoende te trachten dat de bruggen zouden gespaard blijven. In Berlijn zouden sinds December reeds 180 mensen van de kou gestorven zijn. De koude heeft het koren in Frankrijk bedorven.

In Portugal had een aardverschuiving plaats, waarbij vijf personen om het leven kwamen. Portugal is per vliegtuig niet te bereiken daar de luchthavens dicht zitten van wege de storm. (Londen, (AP) 22.2).

VERGADERING VEILIGHEIDSRAAD UITGESTELD.

Uit Lake Sucess wordt bekend gemaakt dat de vergadering welke de Veiligheidsraad heden zou houden ter behandeling van de Albaanse quaestie wegens het slechte weer, uitgesteld is tot a.s. Maandag (Lake (Success, (AP) 21.2).

INTERNATIONALE VLUCHTELINGEN-ORGANISATIES.

Secretaris-Generaal Lie berichtte heden aan de Commissie tot voorbereiding van de Internationale Vluchtelingen-Organisatie dat de noodzakelijke gelden voorgeschoten zullen worden door de Verenigde Naties. De boodschap van Lie beloofde geen enkel vast bedrag, maar de Commissie heeft tweehonderdvijftig duizend dollars verzocht (Génève, (AP) 21.2).

GEEN AFBREUK AAN MEXICO GEDULD.

Het Mexicaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken maakte bekend dat het beslag had doen leggen op films van Warner Bros, welke „afbreuk doen aan Mexico". Dit geschiedde in verband met de verfilming van „Treasure of Sierra Madre". Aan de maatschappij is bevolen om de film te ontwikkelen, zodat zij gecensureerd kan worden terwijl tot nader order niet geflmd mag worden (Mexico, (AP) 21.2).

OOK IN SURINAME.

Aneta meldt, dat de plechtige uitvaart der gevallenen Vrijdag jl. in Suriname plaats had. Er zijn gedurende de oorlog 54 Noordamerikanen in het gebied van Suriname gevallen. Ze werden plechtig uitgeleide gedaan door Zijne Excellentie den Gouverneur Brons. Het transport voer uit naar Porto Rico (Aneta, 22.2)

het nieuws van vandaag

De wereld is weer een dag ouder en men is tot de ontdekking gekomen dat men zich weer eens vergist heeft. Men had voor de oorlog was afgelopen heel verstandig een instelling gemaakt, om de volken van de bevrijde landen te helpen, en men dacht als dat zo werkt tot 31 Maart 1947, dan zal het wel genoeg zijn doch de berichten uit Europa zijn zo alarmerend, dat men wel inziet dat men door moet blijven helpen. Hoover is voor de tweede keer naar Europa getrokken, heeft gesproken, kreeg van de Paus de rapporten over de toestand en Truman besloot „we moeten helpen". Hij noemt twee redenen: **Humaniteit en eigen belang.**

Men weet het: Amerika bracht offers, offers van mensenlevens, offers van geweldige kapitalen. Men is zoals onze New Yorkse correspondent reeds enkele weken geleden reeds schreef, heel erg teleurgesteld. Het is niet zo uitgekomen als men gedacht had, men hoopte stilletjes op prachtige handelsrelaties, doch dat viel tegen. Dat viel tegen in Europa waar een ijzeren gordijn werd neergelaten, terwijl voor dat gordijn arme mensen wonen, dat viel tegen in China, waar men van de oorlog nog niet genoeg schijnt te hebben. Dat viel tegen in Indië waar de rust en de zekerheid die investigering van kapitaal vereisen nog ver te zoeken zijn, dat viel tegen in Perzië, waar Rusland ook olie-belangen zou willen hebben. Dat viel tegen in Venezuela, waar nieuwe wetten kwamen op de olie. We twijfelen er niet aan: **men zal helpen.**

Truman is eerlijk en zegt er bij het is ook eigenbelang. In Europa sterven de mensen van de kou.

In Mexico maakt men nu ook drukte om filmen. Het wordt nationale beweging en nationale eer. In Engeland was men tegen Bing Crosby. In Rusland tegen muziek, uit Brazilië, in Holland tegen Amerikaanse filmen, in Mexico nu ook.

De Koning van Engeland sprak in het parlement van Zuid-Afrika. Het land heeft ook problemen. „Het kent", zoals de koning zeide in zijn rede, „zijn vredesproblemen". Een wonderlijk beeld toch, overal tegen Engeland en daar in Zuid-Afrika is het een jubel om de koning.

In Duitsland is men overeengekomen om toch Pruisen waar uit elkaar te houden, als de kern van het militairisme. De veiligheidsraad kwam van wege het slechte weer niet bij elkaar. Gelukkig dat is een dag minder ruzie in de wereld.

Ontzetting grijpt den mens aan als hij ziet wat een ellende er over de wereld is door de geweldige koude, die niet alléén in Europa, doch ook in Amerika zijn tol eist, 45 Doden meldt men uit New York.

De quaestie Indië loopt verkeerd af, de woorden worden harder, de regering zegt niet te tekenen, vóórdat men het vuren staakt, en zelfs Van Mook, die men een heel andere rol toedacht, blijkt nu in September 1945 reeds tegen erkenning te zijn geweest van dat maaksel van Japan. Waar moet het heen?

Z.H.E. MONS. VERRIET.

WELKOM.

We hadden gehoopt Mgr. Verriet reeds in ons midden te zien, doch gisteravond laat kwam het bericht dat men van wege slechte weerstoestanden niet door heeft kunnen vliegen en moet wachten in New Foundland. De „Curom" riep om, dat het Hollandse vliegtuig niet kon komen en nu op de morgen van de Zaterdag is er nog geen bericht binnen gekomen wanneer het vliegtuig op Curaçao zal arriveren.

We hopen nog vandaag, Monseigneur Verriet weer op Curaçao terug! Hij zal blij zijn, en wij zijn blij. Men las de Vastenbrief en men kent het groot verlangen.

Namens al onze lezers heten we Mgr. Verriet reeds hartelijk welkom op Curaçao en we hopen, dat Hij onder God's Zegen zijn verlangens en idealen in vervulling mag zien gaan.

Over de slechte weerstoestanden kan men de telegrammen na zien en men leest: daar dat het zo koud was, dat zelfs Gromyko in Lake Success geen vergadering heeft gehouden, verder weet de Ass. Press nog te melden dat er geweldige sneeuwstormen zijn, en dat het zo koud is in Amerika dat er wel 45 mensen zijn doodgevroren. Een ijzige wind waait over Amerika. Aldus uit New York 22 Febr. We zullen dubbel blij zijn Mgr. Verriet behouden en wel op Hato te zien.

Naar wij nader vernemen reist Mgr. Verriet met de Constellation „Utrecht" geheten. Deze Constellation zal doorvliegen tot Curaçao en wordt niet afgelost in New York door een DC-4.

Momenteel verblijft men op het vliegveld Sydney in Nieuw Schotland. Daar de K.L.M. ons mededeelde heerst daar een sneeuwstorm, reden waarom men niet kan vertrekken.

Om 11.02 uur was er nog geen startbericht op Curaçao aangekomen.

NOG STEEDS BELANGSTELLING VOOR URUGUAY.

De Amerikaanse regering zal zes superforten en vijf marinevaartuigen naar Uuguay sturen in verband met de inauguratie van de nieuwe president Berreta op de eers e Maart a.s. (Washington (AP) 21.2).

Rondom Bloemfontein

Ze zijn er, die uit hun Vaderland zijn vertrokken om Curaçao te komen verdedigen. Reeds ongeveer 6 uur lag de Bloemfontein voor de Sint Annabaai. De militaire staf van Curaçao is per havenbootje aan boord gegaan.

Een detachement van ongeveer 300 man, inclusief Officieren en kader, zal vandaag voet aan wal zetten op Curaçao. Een gedeelte van deze detachement, zal maandag over 8 dagen doorreizen naar Aruba, daar de Arubaanse schutters ook naar huis moeten.

Deze O.V.W.'ers komen uit alle plaatsen en dorpen van Nederland. Van alle hoeken en straten hebben zich jongens opgegeven, om naar de West te komen.

Direct na hun aankomst op Curaçao zijn ze naar Suffisant gegaan, alwaar ze voorzien werden van tropen kleren en voornaamste uitrustingen.

Vanavond zijn ze de gasten bij de schutters die heden een dansavond hebben ter gelegenheid van de geboorte van Prinses Marijke. Juan Rosales zal voor muziek zorgen.

Morgen ochtend om 6.30 uur zal er voor de katholieken een H. Mis worden opgedragen en voor de Protestanten een Protestantse dienst.

Om 8 uur zal er een rondrit door het eiland gemaakt worden, waarbij Curaçaose militairen als gids zullen optreden. Des avonds is er een filmvoorstel ing (voor het eerst na maanden en maanden door de schutters gevraagd te zijn) voor de schutters en de O.V.W.'ers.

Maandag zal de nieuw aangekomen de achement een mars door de stad maken, als kennismaking met het publiek. Waarschijnlijk zal Z. E. de Gouverneur dan een defile afnemen.

De „Bloemfontein" is gekomen. Vanmorgen heel vroeg lag het schip reeds voor de haven. Het schip, hoog op de golven, lag wat scheef, daar alle passagiers stonden uit te kijken aan de ene kant: men stond te zien naar het nieuwe vaderland. Naar men reeds weet uit een artikel, dat we enkele weken geleden publiceerden, zijn de jongens van de „Bloemfontein" in een kamp bij Alkmaar geoefend. De geest was er goed, het zijn vrijwilligers, die uit alle provincies van Nederland daar tezamen waren gekomen. Hun taak moet „meer moreel dan militair" zijn, schreef een journaliste van een der grote kranten. Woorden die inhoud hebben.

Met de komst van de „Bloemfontein" sluit een phase af. Volgens de staatsregeling van het gebiedsdeel Curaçao is de Gouverneur gerechtigd de burgers in een schutterij onder de wapenen te roepen ten tijde van oorlog. Dat is geschied. De jongens zijn opgeroepen, en wanneer men eenmaal van de schutterij zal schrijven moet men het flink en eerlijk doen. Er waren negen lichtingen: nu is er nog één lichting onder de wapenen, die 1 Mei a.s. afzwaait. Deze lichting is ongeveer 200 man sterk. Een nieuwe phase komt er, die eigenlijk geen nieuwe phase is: het is de oude, de toestand waarbij de gebiedsdelen, overzee, door de troepen uit Nederland worden beschermd. De eigenlijke nieuwe phase zal komen, als eenmaal op de rijksconferentie besloten zal zijn hoe men de verdediging van de gebiedsdelen zal regelen, hoe men de bijdrage daartoe aan manschappen zal regelen.

Dat zal werkelijk een nieuwe phase zijn. De mannen van de „Bloemfontein" bereiden die nieuwe phase voor: ze maken een tussentijd mede. Vreemd was het doen van de Surinaamse Staten om hen niet te willen ontvangen, wat had er dan tussen het afzwaaien der schutters en de nieuwe regeling in de nieuwe tijd moeten geschieden? Hoe de toestand zal zijn, weten we niet.

Men spreekt in het actie-programma van de Katholieke Partij ook van een uitbreiding van het aantal inheemse krachten. Men wil zelf doen, men wil medehelpen.

Wij heten de mannen van de „Boemfontein" hartelijk welkom: ze moeten weten, dat we hun taak

R.K. MILITAIR TEHUIS.
Hier zijn de jongens van de Bloemfontein hartelijk welkom.

begrijpen en ook zien dat het menselijk zwaar kan zijn op het mooie Curaçao.

De „Bloemfontein" kwam en zal ook weer vertrekken. De boot zal vertrekken met geheel andere passagiers. Het zullen de Duitsers zijn, die nog op Bonaire zitten. Hun geschiedenis is lang van de vroege morgen van de 10e Mei 1940 tot nu 22 Februari 1947, dat is een rek, om zolang op de kraaksteentjes van de kust van Bonaire te wonen!

Men kent de geschiedenis. In de vroege morgen werden ze uit hun bedden gelicht om even te komen tekenen. Toen men vroeg of de kinderen ook mee moesten, was het antwoord „ja". Ofschoon men wel zal begrepen hebben, dat die toch niet zouden kunnen tekenen. Zo, met dit „leugentje" ging de verzameling vlot, en ging het per tanker naar Bonaire, waar men in de scholen bleef, totdat het kampement klaar was.

Er waren enorm veel geruchten in die Meidagen, veel geruchten ook over werkelijk schandelijke daden, die men niet zou verwachten van mensen, die hier de gastvrijheid genoten op een vreemde bodem. Men sprak van dingen als zou onze veiligheid in gevaar gebracht zijn. Nu weten we nog niets. Ons rechtsgevoel is niet voldaan, immers indien dit werkelijk zo was, waarom dan die mensen niet berecht, om hun schuld vast te stellen. Nu weet men niets en zal het verhaal van materiële of zelfs formele medewerking met den vijand van ons land blijven hangen als een vage fabel, terwijl de waarheid ons niet bekend werd.

Een „publiek geheim" is aan de andere kant ook, de klacht der geïnterneerden over de „zorg" voor hun goederen, voornamelijk op Aruba. Natuurlijk zijn er klachten, men klaagt over de behandeling, en fin, deze onverkwikkelijke geschiedenis krijgt zijn eindphase. Ze gaan met de „Bloemfontein", terug naar de Heiwat. We hopen, dat ze mede zullen helpen de wereld beter te maken.

Precies om tien minuten voor negen kwam hedenmorgen de Bloemfontein binnen.

Aan boord krioelde het van de grijze uniformen. Onder de uitgekomen O.V.W.'ers zagen wij ook verschillende Surinaamse krijgslui. Aan boord bevonden zich ook vele dames en Portugezen.

Met de Bloemfontein kwam ook aan de Zeer Eerw. Pater A. Burgemeester, de nieuwe Pastoor voor de parochie van Juicio, evenals de Eerw. Zusters Germien, Agnesia en Franciscanen mien, Agnesia en Francisca van de congregatie van Schijndel, alsook zuster Pancratia Dominicanes.

Rondom Prinses Marijke

PRINSES JULIANA

Zo kent men de Prinses op Barber.

FEESTELIJKHEDEN IN HET TWEEDE DISTRICT.

St. Michielsbaai: Op de eerste Zondag na de officiële feestdag: Zwemwedstrijden —zeilbootwedstrijd — kanowedstrijd.

Schoolfeesten: Op een nader vast te stellen dag op Brakkeput, Montagne, Sta. Rosa, Sta. Maria, Jan Doret en Groot Kwartier. Ouders en belangstellendden zijn hierbij van harte welkom. Tractatie aan alle schoolkinderen.

Op de officiële feestdag zullen zieken, armen en ouden van dagen worden onthaald.

Feestelijkheden in het Derde District (Bandabao).

Barber: Volksfeesten en wedstrijden van 10.00 — 17.00 uur. t.w. Wielerwedstrijd — hardlopen — touwspringen — ringsteken op de fiets — aardappelloop — touwtrekken — cirkelrijden met auto, korfbal — e.a.

St. Willibrordus: Volksfeesten en wedstrijden van 14.30 — 18.00 uur, t.w. Ezelrijden — ringsteken op ezel — hardlopen — wielerwedstrijd — ringsteken op de fiets — e.a.

Westpunt: Volksfeesten en wedstrijden van 10.000 — 12.00 t.w. Zeilbootwedstrijd — hondenrennen — zwemwedstrijd en van wedstrijden van 10.00 — 12.00 wielwedstrijden — hardlopen — e.a.

De feestelijkheden in het derde district worden gehouden op de eerste Zondag na de officiële feestdag.

Tevens tractatie aan alle schoolkinderen en onthaal van onderstand genietenden. Alle feesten worden opgeluisterd met muziek. De gehele dag gelegenheid tot dansen op de nieuwe dansvloer te Barber.

GROOT VUURWERK.

Het Prinses Marijke vuurwerk aan het Waaigat is een groot succes geworden. Heel de rand van het Waaigat was omzoomd van een mensenhaag, terwijl halverwegen een „tribune" was opgeslagen voor de Gouverneur en verdere autoriteiten. Precies acht uur vloog de eerste pijl de lucht in. Twintig man van de artellerie hadden hun avond en schoten goud en zilver dat het een lust was. De pijlen bereikten een geweldige hoogte, zodat ze achter Mundo Nobo nog zichtbaar waren. Het publiek bracht applaus, bij de telegraaf, wat een nieuw onbekend nummer bleek te zijn op Curaçao. Bij de waterval met het prachtige witte licht, en bij de portretten op het einde in de feestfinale. Doch vooral was de pret groot, als er veel kabaal was.

Jammer was dat de rook soms wat voor de stukken bleef hangen, zodat ze niet goed tot hun recht kwamen. Het was ook een zeldzaam stille avond.

Het bleek een groot vuurwerk, dat vlot afgestoken toch meer als een uur duurde. Het werd geleverd door de firma Cath. uit Leiden.

Er was een zeer groot aantal mensen van de Isla het Schottegat overgekomen en niemand kan tellen de menigte. die enorm bleek, toen men terugkwam naar Otrabanda.

Nog was het verkeer niet afgevoerd of onze brug zwaaide weer open, dit gaf weer een feestelijk protest van de talloze auto's die zich gedupeerd zagen. Zo kwam het laatste teken van dit geslaagde feest.

PRIJZEN.

Men schrijft ons:

De volgende prijzen zijn nog niet afgehaald.

De derde en vierde prijs van de auto-wedstrijd resp. **1920** en **2819**.

De tweede en derde prijs voor de motorfietsen resp. **52** en **208**.

De prijzen zijn verkrijgbaar bij den Heer A. B. Faai, Mahaai 4.

De feestelijkheden op Asiento van 18 Februari jl.

Rede Ir. U. Driebergen.

Dames en Heren,

De Heer Noorduyn heeft mij verzocht als Voorzitter van het feestcomité de feestelijkheden, door de Directie der CPIM en CSM aan ons aangeboden ter viering van de blijde gebeurtenis in ons Koningshuis, met een kort woord officieel te openen.

Als een lopend vuurtje verbreidde zich enige maanden geleden het bericht door de wereld dat een nieuwe Oranje-telg aan de grote, edele stamboom werd verwacht. Bij de een meer dan bij den ander wekte dit verwachten vreugdevolle gevoelens, zodat ons feest moreel reeds een lange voorbereiding heeft gehad. Thans na een week van biezondere spanning heeft het vierde prinsesje haar intrede gedaan in deze wereld en onze gedachten gaan uit naar het gelukkige ouderpaar te Soestdijk, naar de drie vrolijke prinsesje voor wie dit verschijnen uit de aard der zaak wel een geweldige sensatie zal zijn. Alleen al bij de gedachte daaraan kan een echte feeststemming hier niet uitblijven. Wel werd in stilte de hoop gekoesterd, dat het deze keer een prinsje zou mogen zijn, doch nu die hoop niet in vervulling is mogen gaan is dat niet een zo grote teleurstelling, dat onze feestvreugde en verheugenis met het geluk dat ons Koningshuis is ten deel gevallen, daaronder zouden moeten lijden.

Het is Oranje en blijft Oranje.

Ongeveer 400 jaar geleden kwam dit roemruchte geslacht via het huis van Nassau in contact met ons volk in de Lage Landen en daarmede is verder de geschiedenis van het wel en wee van Nederland geheel samen geweven met die van ons Koningshuis. Daarom is onze Koningshuis voor iederen goeden Nederlander een historisch gegroeid symbool van het gehele volk en de geboorte van het kleine prinsesje vestigt even scherp de aandacht op ons besef van Nederlandse saamhorigheid, een begrip, dat tijdens en na de oorlog, maar vooral voor ons, die ver van onzen geboortegrond leven een biezondere glans, een gevoelige betekenis heeft. Als dergelijke nationale gevoelens niet ontaarden in een chauvinisme, dat zijn eigen natie coute que coute beter acht dan iedere andere, zoals de Duitsers, welke daaraan ten gronde zijn gegaan, maar zuivere sensatie is van zich geheel thuis voelen tussen mensen, die opgevoed zijn zoals je zelf, de zelfde taal spreken, mensen die je niet alles hoeft uit te leggen, maar die je direct begrijpen en aanvoelen en honderden punten van aanknoping bieden dan is dat een natuurlijk en edel gevoel van goede gemeenschapszin. En als we dan het geheel van onze natie zien als een scheepje dat op de Oceaan der tijden dobbert onder leiding van opeenvolgende leden van één geslacht van kapiteins, dan wordt de geboorte van dit Koningskindje een sympathiek en vreugdevol evenement.

Er is blijdschap in ons Koningshuis, in het huis van onze kapiteins, in de familie die sinds eeuwen ons schip van Staat leidde, onder welke leiding ons volk zich goed heeft bevonden en tot welvaart is gekomen, waarvan geen der leden ondanks stormen van welke aard ook, ooit het roer losliet en daarom is er reden voor ons om feest te vieren, uiting te geven aan onze blijdschap en dankbaarheid, er een bij uitstek nationaal feest in te zien. Ik stel u dan ook voor in de eerste plaats een driewerf hoera aan te heffen voor onze prinses Juliana als Moeder, voor prins Bernhard als Vader, en voor onze drie kleine prinsesjes.

En als we daaraan denken dan rijst voor ons op het beeld van H.M. de Koningin als grootmoeder, waarvan de geschiedenis later zal getuigen hoe groot deze Vrouwe eigenlijk als Vorstin is geweest, hoe bedachtzaam als Staatsvrouwe, hoe wijs en liefderijk als Moeder.

Over haar hoofd zijn zware stormen gegaan en ik geloof niet dat een van ons zich kan indenken in het intense geluksgevoel dat de geboorte van dit vierde prinsesje bij haar zal hebben gewekt.

Lang leve onze Koningin! Hiep, hiep, hoera!

En wat wensen wij ons prinsesje toe? Moet ik dat eigenlijk nog vragen? Laten we doen als de goede feeën, die volgens het sprookje om het wiegje van Doornroosje stonden en allen onze beste wensen in alle denkbare opzichten zweven om het wiegje te Soestdijk.

Lang leve ons nieuwe prinsesje.

En hiermede verklaar ik namens de Directie het feest geopend. Ik stel u voor in te stemmen met het eerste couplet van het oude Wilhelmus van Nassauen.

CURAÇAO

EERSTE ZONDAG VAN DE VASTEN.

Morgen is er het bekende evangelie van de bekoring van Christus in de woestijn. Waarom juist dit evangelie op deze Zondag? Dat is de vraag, die men zich moet stellen. „Verstervingen", is het antwoord „zijn nodig in verband met de bekoringen die den mens moet ondergaan". „Christus wilde ons in alles gelijk zijn" zeide St. Paulus. „uitgenomen de zonde". Door het voorbeeld van dit evangelie zien we de duivel bezig, zonder respect.

KRIJGT CURAÇAO GENOEG SCHEPEN?

Curaçao, 22 Februari: Met het KLM-vliegtuig naar Aruba vertrok hedenmorgen van Hato Mr. J. J. Oyevaar, directeur-generaal van de Scheepvaart te Den Haag en voorzitter van de Transport and Communications Commission van de UNO. Hij werd uitgeleide gedaan door den heer A. de Haan, inspecteur van de Scheepvaart, alhier.

Mr. Oyevaar, die Donderdag jl. uit de Verenigde Staten terugkeerde, presideerde een vergadering van genoemde UNO-commissies te Lake Success. Op deze bijeenkomst is besloten tot oprichting van een wereldscheepvaartorganisatie, bl welke Nederland grote belangen heeft.

Tevens werd besloten, dat de volgende vergadering van de Transport and Communications Commission tegen het einde van 1947 in Nederland gehouden zal worden.

Mr. Oyevaar is geinteresseerd in de mogelijkheden van overscheping, die de haven van Willemstad biedt en in de uitbreiding van de haven-outillage.

Het directoraat-generaal voor de scheepvaart staat voor de moeilijke taak de beschikbare vloot naar behoefte over de gebiedsdelen te distribueren.

De reden van het bezoek van Mr. Oyevaar is dan ook in hoofdzaak, zich hier persoonlijk op de hoogte te stellen, opdat ook Curaçao ten tonnage dat nodig is, krijgt toegewezen. Hedenmorgen zal Mr. Oyevaar te Aruba vertoeven in verband met de nieuwe havenplannen aldaar.

Mr. Oyevaar is van plan Zondag as. per KLM naar de Verenigde Staten te vertrekken, vanwaar hij op 8 Maart, eveneens per KLM naar Nederland hoopt terug te keren.

PERSBERICHTEN.

Mr. J. Oyevaar, Directeur-Generaal van het Ministerie van Scheepvaart is Donderdagmiddag per vliegtuig aangekomen voor het voeren van besprekingen met Zijne Excellentie den Heer Gouverneur van Curaçao. Hij werd op het vliegveld namens Zijne Excellentie den Heer Gouverneur van Curaçao begroet door Kapitein A. de Haan, Inspecteur van de Scheepvaart.

* * *

Vrijdagochtend om 11 uur heeft Mr. Oyevaar zijn opwachting gemaakt bij Zijne Excellentie den Heer Gouverneur van Curaçao.

ONBEKEND CURAÇAO.

M. de Jong sergeant Hoek van Holland, was in Nederland en zag dat de mensen niets van Curaçao wisten. Hij klom in zijn pen en schreef een fiks artikel in de Nieuwe Dockumer Courant. Een artikel dat hij nog door andere zal vervolgen.

BADEN POWELL-DAG.

„Verzamelt schatten voor de hemel!"

Deze woorden kan men lezen in het Officie van Aswoensdag.

Aswoensdag opent de Vastentijd, de schone voorbereidingstijd voor de grootste en indrukwekkendste Christus-feesten gedurende de Goede Week en voor Christus' Verrijzenis. De Heilige Kerk vraagt van ons een waardige voorbereiding en spoort daarom aan tot boete en de overweging van Christus' lijden.

Diep doordrongen van het vergankelijke in 's mensen leven, spreekt de Kerk tot ons bij de opening van de vastentijd: „Gedenk o mens, dat gij stof zijt, en tot stof zult wederkeren", tegelijkertijd horen we op die dag bovenstaande woorden; „verzamelt schatten voor de hemel", want dan doet ge iets wat blijvende waarde heeft.

Wij, verkenners, hebben nu een heerlijke gelegenheid om van een onzer meest aangespoorde oefeningen in de gezelijke zin te profiteren, nl. de goede daad.

Iedere goede daad is een oefening van je karakter en heeft een zekere waarde. De waarde van de goede daad hangt vooral af van de bedoeling, waarmede je die daad stelt. Als katholieke verkenners weten we, dat we niet op de eerste plaats goed willen doen, om ons een oefening te geven in natuurlijke deugden, want we hebben geleerd, dat al ons denken en doen op God en onze zaligheid moet gericht zijn. Door het stellen van goede daden op deze wijze worden we dus tegelijkertijd brave mensen en goede mensen. Braaf in Gods ogen en goed in de achting der mensen.

Verzamelt schatten voor de hemel! Dat is het: iedere dag ten minste een goede daad, maar dan speciaal met een echte boete-gedachte om daardoor iets goed te maken bij O. L. Heer, Die zo vaak door ons beledigd werd; om tezamen met den lijdenden Zaligmaker iets te doen voor ons zelf en voor andere zondaars.

Wij doen dan niets biezonders, want iedere Christen wordt aangespoord om dat te doen; toch mogen we God wel danken, dat we verkenners zijn, omdat we in ons verkennerssysteem een heel speciale aansporing hebben tot het stellen van goede daden, wat ons in deze vastentijd goed van pas komt.

Meer dan anders moet iedere verkenner voor ogen houden: „Iedere dag een goede daad"; (in deze tijd: „ieder dag tenminste een goede daad"), want gedenkt het allen: eenmaal zult ge sterven en dan wacht ons de hemel, waar we toch niet graag met lege handen willen aankomen.

Een Aalmoezenier.

K.S.C.

Voetbal: hedenmiddag Stormvogels — D.O.W.

Morgen 4 uur: Dos Caminos—D.B.O.

Zondag 2 Maart: Wandeltocht om het Schottegat.

JEUGDATHLETIEK.

In het rif-stadion zullen morgenmiddag om drie uur athletiek wedstrijden gehouden worden voor de junioren van 15 tot 17 jaar.

Men kan zich voor de wedstrijden opgeven.

„WOONT HIER VAN BEEK?"

Let op uw deurmat!

„Woont hier van Beek", vroeg een vrouw aan den bewoner van een pand aan de Gordelweg, waar zij had aangebeld. Op het ontkennend antwoord verdween de vrouw. Even later miste de bewoner zijn cocosmat welke in de gang had gelegen.

Op dezelfde manier verdween een deurmat uit de woning van J. T. V. aan de Schieweg. Het signalement van de vrouw luidt: blond haar, gewoon postuur gekleed in bruinen regenmantel blootshoofds. „Let op uw deurmat" is het parool van de komende dagen!

Uit „Rotterdam"

CURAÇAO

WELGESLAAGDE NOENMAAL BEZEGELT HOGE ONDERSCHEIDING.

„Niet aan mij, doch aan mijn soldaten komt alle lof toe."....

..drukt en somber als het bui..op straat was op Zaterdag ..Feb. j.l. op het terras van het ..tel Americano was het een en bedrijvigheid en hartelijkheid, ..tegen 1 uur de Directie van ..firma S.E.L. Maduro & Sons ..was gekomen om de gasten ..ontvangen die door haar ten ..maal waren genood, een ..maal ter ere van de Staf van de Scheepvaart Afdeling van ge..de firma blijk van erkente..heid voor de buitengewone ..atie van deze afdeling ge..nde de oorlogsjaren, aange..het werk van deze afdeling ..mogelijk heeft gemaakt dat ..aan de firma het „Certificaat of Achievement" kon wor..uitgereikt door de Noord ..ikaanse Marine.

..een half uurtje gezellig bij ..te hebben gezeten op het ..onder het genot van een ..dronk en het nuttigen van ..telijke horsd'oevres, nam ..zelschap plaats aan de aan..elijk versierde tafels in een ..etzalen van het Americano. ..vormige distafel toonde het ..nde aanblik:

..het hoofdgedeelte namen ..de directeuren van de fir..de heren **Charles L. Maduro** ..nti **L. Maduro**, geflankeerd ..den Noordamerikaanse Con..eneraal, den Heer Lynn ..klin, den Havenmeester den Mario C. Cadiers en den ..directeur van de C.P.I.M., ..heer Albert Troost; verder ..eer John Woodward, Mari..uperintendent van de Lago ..Transport Company van .., terwijl aan de zijgedeel..nzaten: Overste Suermondt, ..Aanwezend Zeeofficier in ..ebiedsdeel, den heer David ..Engelse Vice Consul, de ..Mongui Maduro, Milton ..ro, Mordy Maduro, Ri..C. Henriquez, Norman M. ..aceiro, onderdirecteuren; ..de heren Joseph A. Correa, ..van de Maduro & Cu..Bank, B.C. van Leeuwen en ..Vlieger van de s.s. (C.P. ..de heer Oswald Boom, ..van de Schependienst van ..administratie van de C.P. ..de Heer J. Jongegan, Mari..uperintendent van voor..e firma en de heren A.A. ..en Marcel Sambo, onder..enlijk Commissaris en Pro..houder van de Curaçao ..ing Company, alsmede de ..J.W.S. Beaujon en P. J. ..els, Chefs van de Scheep..Afdeling van Maduro & ..en het overige personeel ..Scheepvaart Afdeling van ..firma.

..de eerste gang stond de ..directeur, de heer Charles ..aduro, op om in welgekozen ..dingen de biezondere be..te schetsen, die door de ..ook door Curaçao werd ..t aan het „Certificatie of ..vement", onlangs aan de Maduro & Sons uitgereikt. ..reep in de geschiedenis van ..a en die van het eiland il..rde op treffende wijze de..vering.

..duidelijke wijze liet de heer ..les Maduro het tijdvak ..— 1947 de revue passeren ..bij de figuur van wijlen President Franklin D. Roosevelt belichtend in het kader van de belangstellende marine-man, die Curaçao in 1905 bezocht om het nimmer meer te vergeten of zijn bevolking. Spreker memoreerde verder het feit dat in tegenstelling met 1905, toen Curaçao bekend stond als een der best geoutileerde kolenhavenplaatsen waar duizende tonnen kolen waren opgeslagen voor onmiddellijke levering en er misschien geen ton olie was ons eiland thans vermaard is als een moderne bunkerstation waar millioenen ton olie leverbaar is, doch waar er misschien geen ton kolen meer te krijgen is. Aan het einde van zijn gemoedelijke toespraak bracht de heer Maduro een heildronk uit op H.M. Koningin, de tegenwoordige President van U.S.A. en op de te verwachten blijde gebeurtenis in het Koninklijk Huis met welks Marine de Maduros immer de allerhartelijkste relaties, persoonlijke zowel als zakelijke, hebben onderhouden gedurende de 110 jaren van het bestaan van de firma.

De Heer Franklin hierna het woord nemende, bracht in een geestige toespraak zijn felicitaties uit aan de firma Maduro voor de prestatie van de firma die de buitengewone onderscheidingen van de toekenning van het „Certificaat van Verdienste" tengevolge had. De heer Charles Maduro bedankend voor de door hem uitgebrachte toast op de president van de V. S. Harry S Truman, sprak de Amerikaanse Consul de hoop uit dat het de firma gegeven moge worden nog vele jaren te arbeiden op Curacao tot heil en bloei van de Curaçaose gemeenschap waarmede de firma zo vergroeid was en waarin zij zulk een vooraanstaande plaats innam.

Een luid en langdurig applaus volgde hierop. De Havenmeester, Mario Cadieres verzochte daarna het woord om de firma S.E.L. Maduro & Sons zijn innige dank te betuigen voor de prettige wijze waarop hijzelf en het onder hem dienend havenpersoneel met de firma heeft gewerkt in de duistere oorlogsdagen.

De rijzige gestalte van Overste Suermondt sprak reeds boekdelen voordat zijn warme hartelijke stem zich verhief boven het geroezemoes der gasten om, in naam van de Koninklijke Nederlandse Marine, de firma S.E.L. Maduro & Sons, zijn gelukwensen aan te bieden met het behaalde succes. Vlot bracht spreker naar voren dat het hem een eer en een genoegen was te kunnen onderstrepen wat de heer Charles Maduro gezegd had over de samenwerking tussen de Koninklijke Marine en de firma Maduro & Sons. Die is werkelijk bewonderingswaardig geweest en zij is het nog. Zijn jongelingsjaren, toen hij als Cadet bij de K.M. op Curaçao belandde, stonden hem nog helder voor de geest en vormen een reden te meer voor hem om zich vereerd te voelen met het voorrecht in naam van de K.M. zijn felicitaties aan te bieden.

Overste Suermondt besloot zijn kernachtige met humoristische tirades bezaaide toespraak met een heildronk op de firma en zijn stoere werkers de hoop uitsprekende dat de firma nog in lengte van gelukkige dagen zal mogen toenemen in groei en bloei op Curaçao en daar buiten, immer de traditie van samenwerking met de K.M. getrouw.

De heer J.W.S. Beaujon, oudste Chef van de Scheepvaart Afdeling hield een „After dinner speech" waarin hij in naam van die afdeling hulde bracht aan de directie van de firma en in het biezonder aan het beleid van den heer Milton Maduro onder wiens onmiddellijke supervisie de scheepvaart afdeling werkt.

„Onze grote erkentelijkheid en dankbaarheid", aldus de heer Beaujon, „gaat eveneens uit naar de velen, die ons behulpzaam zijn geweest bij het ten uitvoer brengen van onze taak, een taak die in zo hoge mate afhankelijk is van innige samenwerking" en vervolgde met een korte opsomming van de namen van de verschillende Amerikaanse, Britse en Nederlandse Marine officieren, alsmede andere belangrijke instanties waarmede gedurende de oorlog een innige samenwerking heeft bestaan.

Met een heildronk op de verdere bloei van de firma en het persoonlijk welzijn van allen, die daaraan zijn verbonden of met haar samenwerken, besloot de heer Beaujon zijn vlot uitgesproken tafelrede.

De heer P. J. Wessels, medechef van de Scheepvaart Afdeling stond daarna op, om eveneens allen te bedanken, van wien hij len te bedanken, van wien hij medewerking, en hulp heeft ondervinden gedurende de afgelopen jaren en welke medewerking ongetwijfeld heeft geholpen om zijn taak aangenaam te verlichten. Spreker bracht vervolgens lof aan de Directie van de firma, die hij prees om haar ondernemingsgeest, haar beleid en volharding.

Tot slot sprak de heer Milton Maduro, die onder andere zei dat hij dien middag daar was gekomen als promotor van de noenmaal dat door de Directie aan de Staf van de Scheepvaart Afdeling en haar medewerkers was aangeboden en dat hij zich nu, zeer tot zijn verlegenheid, een groot gedeelte van de lof zag toegezwaaid. Dit achtte hij niet juist, en zonder zich op hetzelfde niveau met den Groten Zuidamerikaanse Bevrijder, Simon Bolivar, te durven of willen stellen meende hij echter met deze te moeten zeggen: **„Niet aan mij, doch aan mijn soldaten komt alle lof toe."** — immers, het is het ten uitvoer brengen van beslissingen, opdrachten en voorstellen, die uiteindelijk resultaten afwerpen. En met een heildronk op de Staf van de Scheepvaart Afdeling werd zijn spontane, kort en krachtige tafelrede besloten.

De firma S.E.L. Maduro & Sons, Inc., qan terug zien op een welgeslaagde middag niet alleen in dien zin dat hulde en dank werden gebracht aan de stille werkers, die ontegenzeggelijk hun aandeel hebben in de toekenning van „het Certificate of Achievement", dat aan de firma werd uitgereikt, doch ook in de zin van de onderling goede verstandhouding, wederzijds vertrouwen en achting tussen de employees van de firma en haar directie enerzijds en tussen de firma en de andere maatschappijen en autoriteiten, die ten noenmaal waren vertegenwoordigd, anderzijds.

De Heer en Mevr.
O. W. RIGAUD — HUDSON
geven met blijdschap kennis v.d. geboorte van hun zoon
JOHN HENRY
St. Elisabeth Gasthuis 22 Feb. '47

VERKEERSONGEVALLEN.

Over het tijdvak 10 t m 16 Februari 1947.

Vond op de weg naar Santa Rosa ter hoogte van de school een lichte aanrijding plaats tussen een pick-up en een vrachtwagen waardoor de pick-up licht werd beschadigd.

Reed de bestuurder van een personenauto van de weg naar het abattoir af en kwam in een daar langs lopende diepte terecht. werd beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder haalde te ver naar rechts uit voor een tegenligger.

Vond op de De Ruyterkade een lichte aanrijding plaats tussen twee personenauto's waardoor een der auto's licht werd beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van een der auto's stond aanvankelijk stil en reed op zonder op het achteropkomend verkeer te letten.

Werd in de Bredestraat O. B. een man aangereden door een autobus en daardoor licht aan zijn voet gewond.

Oorzaak: De bestuurder van de autobus haalde te ver naar rechts uit voor een tegenligger en reed de man die op de rijweg stond aan.

Vond in de Middenstraat een lichte aanrijding plaats tussen een bestelauto en een vrachtwagen waardoor de bestelauto licht werd beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de bestelauto lette niet goed op en reed achteruit tegen de stilstaande vrachtwagen op.

Vond op de Schottegatweg nabij de uitmonding van de weg naar Hato een aanrijding plaats tussen een personenauto en een vrachtwagen waardoor beide motorrijtuigen aanzienlijk werden beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de personenauto nam de bocht naar rechts te groot.

Deed een wielrijder aangifte dat zijn rijwiel op de De Ruyterkade was aangereden door een personenauto waarvan de bestuurder na de aanrijding doorreed. Een onderzoek wordt ingesteld.

Vond op de Schottegatweg ter hoogte van de Ceroe Macoco een aanrijding plaats tussen een pick-up en een personenauto waardoor de pick-up licht werd beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de pick-up sneed de personenauto.

Viel op het Julianaplein een man van een rijdende vrachtwagen en werd licht gewond.

Oorzaak: De bestuurder van de vrachtwagen moest plotseling remmen waardoor de man zijn evenwicht verloor en van de vrachtwagen viel.

Vond in de Theaterstraat een lichte aanrijding plaats tussen twee personenauto's waardoor een der auto's licht werd beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van een der auto's verleende het van rechts komende verkeer geen voorrang.

Vond op de De Ruyterkade een lichte aanrijding plaats tussen een personenauto en een vrachtwagen waardoor beide motorrijtuigen licht werden beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de personenauto stond aanvankelijk stil en reed op zonder op het achteropkomend verkeer te letten.

Werd op de Schottegatweg ter hoogte van Rio-Canario een man door een autobus aangereden waardoor hij licht werd gewond.

Oorzaak: De voetganger stak zonder op het verkeer te letten de rijweg over.

Vond op het Hendrikplein een lichte aanrijding plaats tussen een autobus en een personenauto waardoor beide motorrijtuigen licht werden beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de autobus reed op zonder op het verkeer te letten.

Werd op de Rodeweg ter hoogte van de Nieuwindtstraat een kind aangereden door een begrafenisauto en werd daardoor licht gewond.

Oorzaak: Het kind stak plotseling vlak voor de auto de rijweg over.

Vond op de weg naar Caracasbaai een aanrijding plaats tussen twee personenauto's waardoor beide motorrijtuigen werden beschadigd.

Oorzaak: Op het moment dat de ene bestuurder de ander voorbijreed sloeg de voorrijdende plotseling naar links af zonder teken te geven of in de spiegel te kijken.

Vond op het Wilhelminaplein een lichte aanrijding plaats tussen een personenauto en een autobus waardoor beide motorrijtuigen licht werden beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de personenauto reed op zonder op het achteropkomend verkeer te letten.

NIEUWS OVERAL

SLACHTOFFER VAN DE WINTER.

De Winter heeft Midden en Noord-Europa nog sterker omsloten in zijn greep welke reeds weken duurt, was oorzaak van verschillende doden in Duitsland en omgaf geheel Scandinavië met uitgestrekte ijsvelden. Het zeer critieke gebrek aan brandstof op de Britse eilanden wordt daardoor des te sterker gevoeld. Uit Berlijn wordt bericht dat nog 8 personen van de kou stierven, zodat het aantal slachtoffers sinds December op ongeveer 185 is gebracht (Londen, (AP) 21.2).

HULP AAN MEXICO.

De Amerikaanse regering besloot Mexico te helpen in de bestrijding van de mond en klauwzeer onder het vee. (Washington, (AP) 21.2).

DEUR DICHT.

Uit Frankfurt meldt men, dat wel duizend Duitsers hebben gevraagd om burger te mogen worden van een der republieken in Latijns Amerika. Velen hebben nog steeds geen antwoord gekregen op hun aanvraag, andere kregen reeds een weigering. Velen van hen waren vroeger reeds in Zuid-Amerika woonachtig. (Frankfurt, (AP) 22.2).

PRUISEN VERDEELD.

Generaal Joseph Mc. Narney militaire gouverneur van de Noordamerikanen in Duitsland vertelde op een persconferentie, dat nu wettelijk is besloten om Pruisen het kerngebied waarvandaan het Duitse militairisme stammen te verdelen.

Practisch is deze verdeling reeds doorgevoerd. Er zijn, vertelde Mc. Narney immers een Britse en een Russische zone. Men zal Duitsland nog een tien á vijftien jaar bezetten. Dit is de eerste conclussie van gehouden conferenties. Het 2e punt is dat de geallieerde raad niet in staat was de zijn opgelegde taak te volbrengen. De derde conclussie was, dat het Noordamerikaanse bestuur in Duitsland niet in handen moet blijven van de Militairen, doch zal worden geadministreerd door een hoge commissaris die verantwoordelijk is aan het departement in Washington gevestigd. (Berlijn, 21.2).

Bovenwinden

SOCIOGRAFISCH ONDERZOEK.

„De biezondere toestanden, welke zich voordoen onder de bevolking der bovenwindse eilanden, met name op Saba, geven ons aanleiding tot het voorstel, te bevorderen, dat een sociografisch onderzoek van de bevolking van elk dezer eilanden wordt verricht, bijvoorbeeld door een der leerlingen uit de school van Prof. J. Cobbenhagen te Tilburg of Prof. H. N. ter Veen te Amsterdam.

Wij menen evenwel, dat de desolate toestand van sommige personen en gezinnen, met name op Saba, onmiddellijk ingrijpen urgent maken. Wij hebben met voldoening vernomen, dat het de bedoeling is op dit eiland een tehuis op te richten voor oude lieden en hopen, dat de zorg daarvan zich ook zal uitstrekken tot alle hulpbehoevenden. Wij vragen ons af, of het niet wenselijk is maatregelen te nemen tot concentratie van de bevolking in Bottom en Windwardside."

Aldus het „Welvaartsrapport". Zulk een onderzoek is onmiddellijk mogelijk.

ARUBA

„ARUBA IS HET MOEILIJKSTE EILAND".

Zeggen de professors Goudriaan en Dresden.

Zal er sprake kunnen zijn van een bestaan op de eilanden, dan is drinkwater de allereerste eis. Ook op het in dit opzicht „moeilijkste" eiland, Aruba, is de L. W. V. thans in staat aan een belangrijk gedeelte van de bevolking goed drinkwater te leveren, maar slechts dank zij het gebruik van gedestilleerd en daarna belucht en ontzuurd zeewater. Wij constateerden, dat de bestaande installatie van vijf eenheden, juist met twee eenheden werd uitgebreid en er mag worden verwacht, dat men in deze richting nog verder zal gaan, zodat over afzienbare tijd kan worden beschikt over het dubbele van het tegenwoordige quantum.

Wij kunnen niet nalaten onze waardering uit te spreken voor de technisch en economisch juist uitgevoerde destillatie-inrichtingen op Aruba en Curaçao. De prijs, waarvoor het water wordt geleverd, bij enigszins groot verbruik ongeveer één Curaçaose gulden per m^3, is weliswaar hoog, maar wanneer men rekening houdt met de bescheiden hoeveelheden, de relatief lange leidingen en het algemeen hoge niveau van prijzen en lonen, dan mag men deze prijs toch nog al bevredigend noemen. Daarbij moet men wel in aanmerking nemen, dat de exploitatie op Aruba, waar uitsluitend gedestilleerd water wordt gebruikt, een niet onbelangrijk tekort laat, wat op Curaçao niet voorkomt, doordat op dit eiland slechts ongeveer 25% van het water door destillatie-inrichtingen en de grondwater-pompstations het vraagstuk der drinkwatervoorziening hebben opgelost, noch zelfs, dat alle gegevens van het vraagstuk voldoende bekend en samengevat zijn."

BONAIRE

BONAIRE. ELECTRICITEIT.

In het „Welvaartsrapport" lezen we aldus:

„Op Bonaire bestaat slechts een kleine particuliere electriciteitscentrale. Voor dit eiland zal men wel aangewezen blijven op eigen opwekking, zodat niet gerekend mag worden op een lage stroomprijs. Aan de andere kant is het toch een eis van de moderne samenleving, dat men te allen tijde beschikken kan over electriciteit en wij menen derhalve, dat gezocht moet worden naar een zodanige overeenkomst met den ondernemer ter plaatse, dat deze een installatie in stand kan houden, die aan redelijke eisen voldoet."

VERHUISD

De Afdeeling verzending pakketpost naar Nederland is met ingang van **22 Februari 1947** verplaatst naar het **Postkantoor, Fort Amsterdam**.

De Postdirecteur

3—1

Een corps cadetten

De zee, een natuurlijke vijandin der Nederlanders, niettemin een der hoofdbronnen van welvaart, tevens een aantrekkelijke en geliefde toekomstdroom van het mannelijk deel van Jong-Nederland! Op zee ligt Nederlands roemrucht verleden; op zee moet ook zijn toekomst liggen. Een flinke jongen vindt op zee zijn element. Men onderschatte deze drang niet, men onderdrukke hem nog minder, maar men moet dit verlangen stimuleren. Het „seaminded" maken van ons volk gaat het best via de jeugd.

Vooral na 1870 begon men steeds krachtiger de moeilijkheid te voelen, het nodige personeel voor de zeemacht te krijgen. Dit gaf aanleiding tot uitbreiding van de bemanning der schepen in Oost-Indië met inlanders en het in dienst nemen van vreemdelingen, terwijl in 1876 begonnen werd, negers en kleurlingen aan te nemen. Deze proef voldeed niet aan de verwachting en werd na enige jaren gestaakt, evenals het in dienst nemen van schepelingen van vreemde nationaliteit.

Nederlanders waren er nodig: Hollandse jongens, waar je op vertrouwen kunt en die de handen uit de mouwen weten te steken. Dit geslacht met een eeuwenlange zee-traditie, hetwelk het zoute water door de aderen bruist, zal onze Koopvaardij- en oorlogsschepen moeten bemannen.

Daarom werd, om blijvend in de behoefte aan aanvulling te kunnen voorzien, in 1876 in Nederland een aanvang gemaakt met het stelselmatig opleiden van jongens tot matroos. Zo kwam te Leiden een Kweekschool voor de Zeevaart,waar jongens van 13½ tot 16 jaar voor een verbintenis werden aangenomen en hun eerste opleiding voor lichtmatroos ontvingen.

De maatregelen op dit gebied zijn vooral in later jaren — en niet zonder reden — ongunstig beoordeeld. Zo bestond in die jaren, tot 1879, nog de mogelijkheid tot het geven van lijfstraffen. Maar toch heeft deze werving geruime tijd in de behoefte voorzien en er tevens zeer veel toe bijgedragen om het gehalte van de zeelieden te verbeteren.

En nu gaan er wéér stemmen op om jongens van 14 tot 18 jaar een zeevaartkundige opleiding te geven. Maar dan wel op een totaal andere leest geschoeid dan in de hiervoor geschetste historie. Niemand minder dan de Kapitein-luitenant ter Zee A. Kroese van de Marinestaf komt thans met een plan, een voorstel, in Nederland een lichaam te stichten, dat een navolging zou moeten worden van het in Engeland bestaande Sea Cadet Corps. Hij ondervindt hierbij de steun en de medewerking van den Minister van Marine en andere hooggeplaatste Marine-autoriteiten in de lande.

Het Engelse S.C.C.

In Groot Britannië bestaat nl. reeds sinds 1856 een uitstekende jeugdorganisatie, het Sea Cadet Corps. Hoewel deze organisatie dus reeds een eerbiedwaardige ouderdom heeft bereikt, sprankelt zij van levenslust en zij beweegt zich nog steeds in stijgende lijn. Telkenmale moet het vastgestelde maximum aantal Sea Cadets worden verhoogd en op het ogenblik bedraagt het reeds 50.000.

Wat beoogt het Sea Cadet Corps, bij afkorting S.C.C. genoemd?

Het hoofddoel van het S.C.C. is wel, dat men een soort vooropleiding wil geven voor oorlogsmarine en koopvaardij. Doch niet alleen dat in deze organisatie een grondige opleiding wordt gegeven, ook het feit, dat de jongens hun vrije tijd nuttig besteden en een vak leren, waarin het er veel op aankomt zijn handen te leren gebruiken, is een aantrekkelijke eigenschap van deze instelling.

Niet alleen jongens, die later naar zee willen, worden opgenomen — zij genieten natuurlijk wel voorkeur —, maar ook voor andere jongens staat de gelegenheid open toe te treden. In tegenstelling met de Kweekschool te Leiden in het begin van deze eeuw tekenen de zeecadetten geen enkele verbintenis.

De jongens moeten zoveel mogelijk „zelf doen", met gebruik van eigen hersens, eigen handen en eigen initiatief. Hierdoor wordt een veel diepere belangstelling voor de zeevaart gekweekt.

Organisatie.

De Britse Admiraliteit betaalt een zeker bedrag voor elken efficiënten cadet. Een maximum aantal cadetten is voor elke afdeling vastgesteld, afhankelijk van de accommodatie en uitrusting. De bijdragen van de Admiraliteit mogen uitsluitend gebruikt worden voor zeemansopleiding en administratie. Voor sociale doeleinden, recreatie enz., moeten de gelden uit andere bronnen komen, bijvoorbeeld van plaatselijke comité's. Navy League of Onderwijsautoriteiten.

De „units" of afdelingen zijn gelegen in een bepaald district, dat gesteld is onder een officier, behorende tot de Staf van den Admiraal, Chef van het marine reservepersoneel. Deze districtsofficieren zijn, door tussenkomst van den Chef van het S.C.C., aan genoemden Admiraal verantwoording schuldig voor een hoog peil van geoefendheid en efficiency in de afdelingen, welke tot hun ressort behoren.

De plaatselijke comité's bestaan uit mannen en vrouwen van wie verwacht kan worden, dat zij actief zullen medewerken om van de aan hun zorgen toevertrouwde afdeling een zo goed mogelijk uitgeruste organisatie te maken. Bovendien moeten zij hart hebben voor het S.C.C. als geheel. In principe moeten de plaatselijke comité's zèlf zorgen voor accomodatie, uitrusting en verdere benodigdheden. Dit biedt de beste waarborg, dat het de mensen ter plaatse ernst is met hun afdeling Sea Cadets. Een nauwe en uitstekende samenwerking tussen het plaatselijke comité en den afdelingscommandant is vereist.

De officieren zijn onbezoldigd en maken deel uit van de Vrijwillige Marine Reserve. Zij ontvangen van de Admiraliteit een tegemoetkoming voor het aanschaffen van uniformen. Gewoonlijk zijn de officieren oud-varensgasten van marine en koopvaardij. Zeejachtzeilers kunnen echter ook officier worden bij de Sea Cadets. Elke afdeling heeft aan officieren: één commandant, een officier van administratie en voorts één officier per 25 Cadets. Alle officieren moeten in staat zijn instructies te geven.

De Cadetten.

Jongens van 14—18 jaar kunnen toetreden. Zij moeten medisch goedgekeurd zijn. De Commandant van een afdeling kiest zelf uit de sollicitanten. Er is geen discriminatie naar afkomst, godsdienst of politieke overtuiging.

Hoofdzaak is, dat de jongens eerlijk en pittig zijn en loyaal willen medewerken om van hun afdeling een „efficient and happy ship" te maken. Een jongen ontvangt eerst zijn uniform na een proeftijd van drie maanden. Elke Sea Cadet moet er van doordrongen zijn, dat hij de Admiraliteitstoelage-per-hoofd ten behoeve van zijn afdeling kan helpen verdienen door op inspecties een uitstekende indruk te maken.

Het S.C.C. kent vele zogenaamde „droge" units, die geen oefengelegenheid te water hebben. „Droogroeien en zielen" en andere synthetische hulpmiddelen moeten worden toegepast om de vereiste oefening in zeemanschap te kunnen geven. Het merkwaardige is, dat het absenteïsme bij de „droge" afdelingen in de regel geringer is dan bij de meer bevoorrechte „natte".

Alle oefeningen gebeuren geheel vrijwillig en in vrije tijd. Gewoonlijk komen de jongens twee avonden per week op en ook gedurende de week-ends.

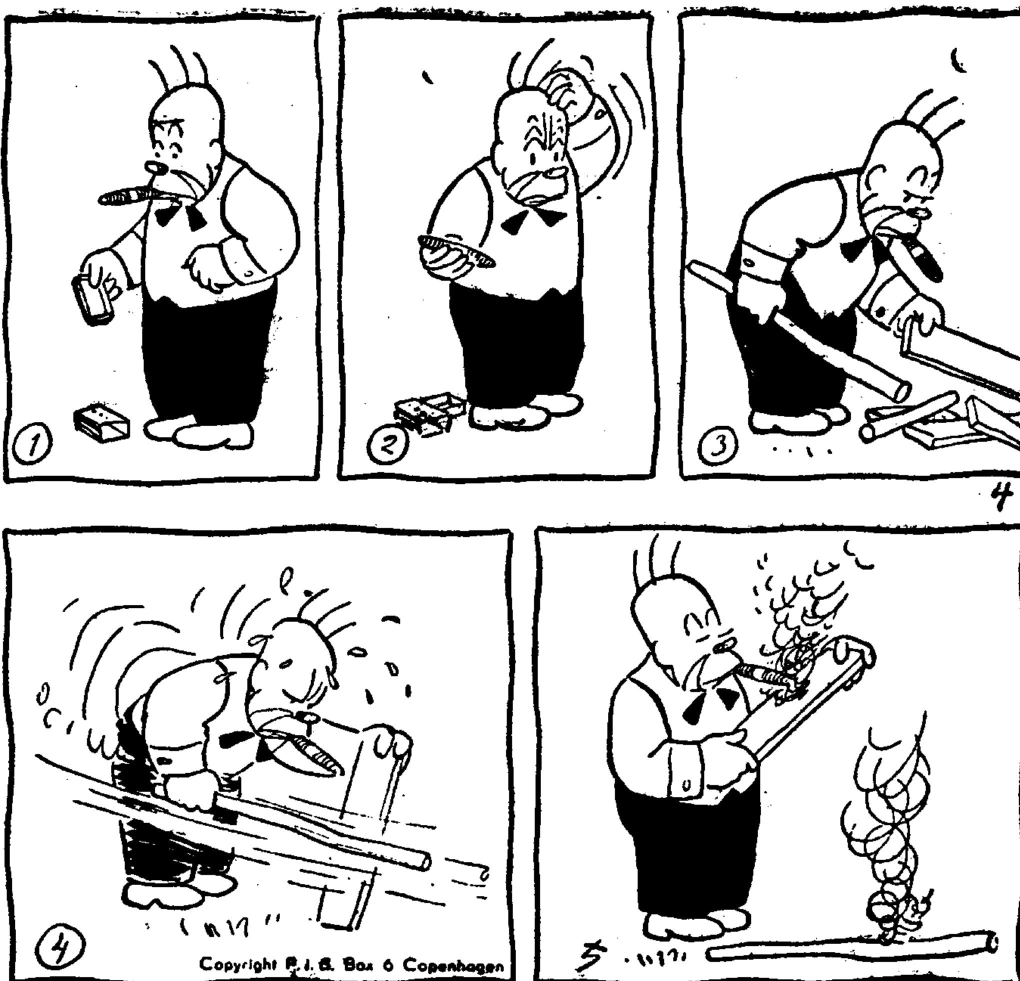
Het bovenstaande geeft weer, hoe het S.C.C. in Groot Britannië werkt. Duizenden jongens leren gedurende het gehele jaar hun vrije tijd productief te maken en krijgen hierdoor een gunstiger ontwikkelingskans. Vooral zeemanschap heeft de aantrekkelijkheid, dat het met betrekkelijk bescheiden hulpmiddelen een maximum aan vaardigheden kan bijbrengen. Daarom wordt ook aan ambitieuze jongens gelegenheid geboden gedurende hun S.C. tijd telkens wat nieuws te leren.

Hoewel het S.C.C. niet uitsluitend bestemd is voor jongens, die later een varende carrière ambiëren, zullen toch vele van de knapen hun weg vinden naar marine en koopvaardij. De banden, in het S.C.C. gelegd tijdens jaren van gemeenschappelijk practisch werk, zullen op latere leeftijd blijven voortbestaan en een hechte basis vormen voor de zo noodzakelijke samenwerking tussen marine en koopvaardij.

Het is zeker niet geraden, te onderschatten wat er vast zit aan een grote organisatie als het S.C.C. Aan de andere kant zijn de vereiste middelen geen onoverkomelijke hinderpaal, zelfs voor een verarmd volk als het onze. Door een instelling als het S.C.C. slaagt men er in Engeland in om duizenden jongens op te vangen, en op te leiden tot staatsburgers met discipline, vaardigheid en initiatief.

In ontwikkelingskansen voor de jeugd moeten wij zorgen niet achter te blijven bij het buitenland, want op den duur zou dit een ernstige achterstand veroorzaken. Daarom is het de moeite waard, een poging te ondernemen tot de oprichting van een analoge organisatie als het SCC.

Zo'n organisatie ligt den Minister van Marine en den Bevelhebber der Zeestrijdkrachten na aan het hart. Een grote groep van werkelijke medewerkers uit het Nederlandse volk is echter nodig om deze poging te doen slagen.

ADAMSON WAS OOK PADVINDER.

Duitsers in Jeeps door Ardennen.

Commando des doods zocht Eisenhower. Hitlers laatste wanhoopsdaad.

Toen op de vroege ochtend van de 16de December 1944 de stalen „Koningstijgers" over de besneeuwde heuvels van de Ardennen op de stellingen van het 1ste Amerikaanse leger hamerden, dook uit de dichte mist ook een speciale brigade van de S.S. op. Zij had tot taak zich te mengen tussen de Amerikaanse troepen, die, verbijsterd door de overhoedse aanval, hun front in enkele uren op tientallen plaatsen zagen opengescheurd. Deze SS.-eenheid was geheel als een Amerikaanse formatie gecamoufleerd en haar optreden geschiedde in overeenstemming met een zorgvuldig samengesteld plan, ontworpen door Hitlers specialist Otto Skorzeny, Het uiteindelijke doel, waarnaar deze nazie-Amerikanen streefden, was: moord op den geallieerden opperbevelhebber generaal Dwight Eisenhower.

Otto Skorzeny krijgt zijn kans.

SS-Hauptsturmführer Otto Skorzeny behoorde tot die fantastische figuren, die men in alle legers kan aantreffen, doch die slechts dan naar voren komen, indien de omstandigheden gunstig zijn en de hogere bevelhebbers niet alleen de uitvoering van hun denkbeelden sanctionneren, doch deze ook met kracht ondersteunen. Skorzeny kreeg in de na-zomer van 1943 die zeldzame kans op 36-jarige leeftijd, toen hij werd belast met de redding van Mussolini, uit handen van het bewind van Badoglio.

De geschiedenis is bekend. Men weet, hoe op die prille ochtend de Duitse parachutisten op het rotsachtige plateau in het Gran Sasso-massief neersprongen en den verloren gewaanden „Duce" in triomf naar Hitlers Hoofdkwartier terugbrachten. Met één vermetele stap was Skorzeny uit de duistere rijen van Himmlers geheimen Sicherheitsdienst in de kleine schare van de Fuehrers gunstelingen getreden, waar het volle licht van den propagandadienst hem bestraalde. Hij, de onbekende Weense SS-officier, werd de man, die was voorbestemd tot nog grootser daden.

„Tijd winnen".

1944 kwam. D-day volgde en de doorbraak van Avranches vernietigde de laatste hoop van de Duitsers op een mogelijke uitschakeling van de gelande Amerikaans-Britse strijdkrachten, vóór deze zich ten volle konden ontplooien. Parijs ging verloren en slechts acht dagen later dreunden Britse tanks door Brussel. En wel is waar slaagde het Obercommando er in het Duitse leger in het Westen voor een volledige catastrophe te behoeden en zelfs het front te stabiliseren, doch steeds dreigender werden de wolken, die de geallieerde activiteit verborgen. Hitler wist het: zodra de weersgesteldheid in het voorjaar gunstig zou zijn, zou opnieuw de vloed van tanks in beweging komen, dan zouden wederom de vijfpuntige sterren langs de wegen snellen en thans, thans zou het Duitse aarde zijn, die door de klauwen der rupskettingen zou worden vermalen. De dodelijke bedreiging moest, koste wat het koste, worden afgewend. Nu kon geen offer te groot zijn.

Want helder was daar het aspect van het Duitse vernuft. Daar waren de uitvinders en technici, die koortsachtig experimenteerden. De onderaardse fabrieken bij Leipzig produceerden reeds massaal de raketten, de V-2's, die in West Nederland afgeschoten, vijf minuten later dood en verderf zaaiden in Londen. Daar waren de veelbelovende blauwdrukken van de merkwaardige vliegtuigen, die de Luftwaffe haar oude glorie zouden hergeven. De eerste eskaders straaljagers verdedigden nu reeds het luchtruim boven de „Heimat". Daar waren de nieuwe tanks, de onderzeeboten met haar speciale luchtpijp. „Wij zullen de oorlog een nieuw beeld geven", [illegible] geen holle phrase van Goebbels' ministerie. Slechts tijd en geduld zouden nodig zijn om de plannen tot harde realiteit te maken. Tijd, tijd vooral.

Zo kwam het dan tot de aanval van 16 December, die in de geschiedenis bekend staat als het „Rundstedt-offensief", ofschoon niet de 70-jarige veldmaarschalk doch Hitler persoonlijk de geestelijke vader ervan is geweest.

Slechts één doel streefden de Duitse legers na: tijd winnen. De opzet van de operatie, welke den codenaam „Greif" („Grijp") droeg, was vermetel: doorbraak door de Amerikaanse linies in een zwakke plek van het front, verovering van Luik, opmars naar en bezetting van Antwerpen, ring om alle Britse en Canadese troepen in Nederland. Dan: richting Parijs. Hoever. Niemand wist het, doch elke belangrijke slag, welke den geallieerden kon worden toegebracht, was een nieuwe tankdivisie, was een nieuwe golf van V-wapens, was een nieuwe formatie schroefloze vliegtuigen en betekende een nieuwe serie U-boten.

Volkomen verrassing.

Het is pas na afloop van de oorlog bekend geworden, met welk een zorg, met welk een wanhopige nauwgezetheid de grote aanval op het hoofdkwartier te Bad-Nauheim werd voorbereid. In het grootste geheim rolden des nachts de tanks naar de uitgangs-stellingen. Een volkomen tactische verrassing was het resultaat.

Hoe volledig die verrassing was, wordt sedert lang door de vroegere geallieerde bevelhebbers niet meer geloochend. Veldmaarschalk Montgomery, de man, die de gehele Noordelijke sector van het front commandeerde, vroeg Eisenhower één dag vóór de Duitse furie losbarstte, verlof de Kerstdagen in Londen bij zijn zoon te mogen doorbrengen. De toestemming werd zonder enige terughoudendheid verleend. Neen, zo, Eisenhower al iets heeft vermoed, de feiten tonen aan, dat zijn achterdocht jegens de Duitse leiding niet diep in zijn soldatenhart had kunnen doordringen. En toch was op de ogenblik een actie voorbereid, die, ware zij gelukt, de oorlog een ander verloop zou hebben gegeven.

Twee en zeventig uur nadat de Duitse tanks de ijle stellingen der Amerikaanse infanterie over een front van 5 km. hadden doorbroken en de restanten van het 1ste Amerikaanse leger haastig trachtten terug te wijken werd op de straatweg naar Luik een Duitse SS-officier onder verdachte omstandigheden gevangen genomen.

De man droeg een Amerikaanse uniform, had Amerikaanse papieren en de auto, waaruit men hem had gesleept, was de originele jeep uit de fabriek van Willys-Overland. Bij het scherpe kruisverhoor bekende hij. Zijn verhaal was verbijsterend en de situatie kreeg een ernstig karakter, toen ook elders verdachte lieden temidden van Amerikaanse colonnes werden gegrepen. Reeds enkele uren later werden de vermoedens zekerheid, toen het volgende bleek.

Moord-commando.

Met duivelachtige grondigheid hadden de Duitsers een speciaal commando ter sterkte van een pantserbrigade samengesteld, welks leden in alle opzichten als Amerikaanse officieren en soldaten waren uitgerust. Allen spraken zij behoorlijk Engels en ten einde hen geheel met hun rol vertrouwd te maken, waren zij geruime tijd in kampen ondergebracht, waar zij leefden met Amerikaanse krijgsgevangenen. Pantserauto's, jeeps, helmen en verdere uitrustingsstukken waren afkomstig uit de oorlogsbuit, die onder meer bij de slag om Arnhem in Duitse handen was gevallen. Zij waren bewapend met kleine granaten, die met een pistool van nieuw type konden worden afgeschoten en zij hadden elk een flinke hoeveelheid springstof bij zich. Gruwelijk detail der uitrusting: capsules met blauwzuur om in het gelaat van een ieder te werpen, die gevaarlijk zou kunnen worden.

De taak van het speciale commando was: paniek zaaien achter de terugtrekkende Amerikaanse divisies. Om dit doel te bereiken werd tevens gebruik gemaakt van een bataljon parachutisten, die tijdens straffe wind bij Malmédy op de weg naar Luik werden uitgeworpen.

Een select deel der nazie-Amerikanen had echter opdracht gekregen verder in het geallieerde gebied door te dringen en een aanslag uit te voeren op de opperbevelhebber, generaal Eisenhower, die zijn hoofdkwartier toentertijd te Versailles nabij Parijs had gevestigd. Tegelijkertijd moesten andere fanatici naar Luxemburg rijden, waar zij generaal Omar Bradley, die alle Amerikaanse troepen aan het front commandeerde, voor de loop hunner pistolen zouden vinden. Met één gedurfden slag zou niet alleen het geallieerde front zijn opengereten, doch zouden ook de beide mannen, die alle touwtjes in handen hadden, voorgoed worden uitgeschakeld.

Aldus was de opzet. Historici zullen zich wellicht later eens bezighouden met de vraag wat er zou zijn gebeurd indien alles voor de Duitsers „planmässig" zou zijn verlopen. Het geschiedde anders.

Onverbreekbaar cordon.

Gealarmeerd door de [illegible]ringen van den gevangen [illegible]cier kwam de Amerikaanse [illegible]heime dienst in werking. [illegible]wit-gehelmde mannen der [illegible]taire politie, bewapend met [illegible]chinegeweren, trokken een [illegible]verbreekbaar cordon om Ei[illegible]howers hoofdkwartier. Op [illegible] wegen naar het front stonden [illegible] M.P.'s met hun onderzoek[illegible] blink en snelle stenguns. [illegible] auto, elk ander voertuig [illegible] aangehouden en zij stelden [illegible] wonderlijke vragen.

— Waar kom je vandaan?

— Virginië.

— Wat is de hoofdstad?

— Richmond.

— In welke staat ligt B[illegible]more?

— Maryland.

— Okay. Drive on!!

Wee hem, die niet snel ge[illegible] de geografie van de Vere[illegible] Staten bleek te kennen. W[illegible] werden voor nader onde[illegible] meegenomen en onder hen [illegible] vonden zich vrijwel alle [illegible] van Otto Skorzeny's comm[illegible] die in Parijs, Café de la P[illegible] moesten bijeenkomen ter [illegible] nadere instructies te ontva[illegible] om den groten bevelhebber [illegible] zijn eigen commandopost ne[illegible] schieten.

Géén SS-er slaagde er in [illegible] doel te bereiken. Ook al[illegible] zelfs na de capitulatie van D[illegible]land nog een klein aantal [illegible] sluipmoordenaars „zoek", he[illegible] vaar kon als afgewend wo[illegible] beschouwd, toen in die ge[illegible]waardige dagen van Ja[illegible] 1945 de Amerikaanse tang [illegible]gers van Rundstedt om[illegible] en de laatste hoop der nazi[illegible] bomtapijten werd gesmoord.

(Het Nieuw[illegible]